

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๙

เก่งไหมกิเลส

ให้จักรเก่าเวลาได้ผ้า ได้ผ้าพอร่างผ้าพอม่าย อ้าวจริง ๆ ไม่ได้ว่าเล่น ได้ผ้าพอม่าย แต่ก็ยังดีกว่าไม่ได้อย่างว่า นั่นละภาษาธรรมะท่านพูดตรงไปตรงมา คือให้ของเก่าก็ได้ของเก่า ให้ของใหม่ได้ของใหม่ ให้เอี่ยมเท่าไรยังได้เอี่ยม หลักธรรมะเป็นอย่างนั้น หลักของธรรมท่านไม่เอียง ถ้าเป็นคนอื่นพูดก็จะพูดเอียง ๆ เราไม่เอียงเราพูดตามธรรม สอนโลกก็สอนตามธรรมนี่นะ กลัวจะได้พอม่ายมาเป็นผ้าเราก็เลยเตือน

ตั้งแต่วันพฤหัสบดีมาเราไม่มีเวลาว่างเลยนะเขาลากไปโน้นลากไปนี่ อยู่ที่นี้ทั้งวัน แหะแล้ก เมื่อวานก็ทั้งวันไม่มีเวลาพักเลย มากี่มามองดูหน้ากัน หน้าเขาก็มี หน้าเราก็มี หน้าต่อหน้ามองกัน โอ๊ย วันนี้เป็นวันสุดท้ายกฐินด้วยนะ วันเดือนสิบสองเพ็ญ ลอยกระทงก็วันนี้ไม่ใช่หรือ ไปได้แบบฉบับมาจากไหนก็ไม่รู้จะลอยกระทงนี้ เราหาคันดูแบบฉบับต้นไม่เห็นมี ทำมายังไงก็ไม่รู้ลอยกระทงนี้ละ มีแบบมีฉบับมายังไงใครมีมาเล่าให้ฟังหน่อยซิ สิ่งที่ไม่รู้เราก็บอกไม่รู้

กฐินบ้านแพงเราไปก็ปั๊บปั๊บแบบเรา ไปที่ไหนได้เวลาไปแล้วคนแน่นหมดเลย เต็มหมดเลย วัดนั้นแคบไปหาที่จอดรถไม่มี คนมากต่อมาก เมื่อวานนี้ก็มากที่ไปถ้า.. มาก กลับมาวัดแล้วก็มากตลอดถึงค่ำเลยเมื่อวานนี้ จนค่ำเมื่อวาน ไม่มีอะไรพูดละ เพราะพูดมาหลายวันแล้ว เราเหนื่อย เหนื่อยจริง ๆ นะ คนคนเดียวผู้คนที่แผ่นดินก็สู้ไม่ไหวละ เหนื่อยมาก เมื่อวานนี้ทั้งวัน มามามองดูหน้ากัน เอ้า กราบแล้วไป ๆ พวกหนึ่งรอรอยู่ข้างล่าง พวกนี้กราบแล้วลง พวกนั้นขึ้นพวกนี้ลงอยู่ทั้งวันเมื่อวานนี้ เราเลยจะตายแหละ เอ้าจริง ๆ สู้ทั้งวัน คนไม่ใช่คณะเดียว ทั้งแผ่นดินมาเต็มไปหมด หลังไหลขึ้นหลังไหลลงตลอดอยู่ยั้งงั้น เหนื่อย เหนื่อยมาก

เดือนนี้เป็นเดือนสร้างบุญสร้างกุศลเด่นกว่าทุกเดือน เดือนนี้เป็นเดือนกฐิน ผ้าป่าไปตาม ๆ กันหมด ผ้าป่า กฐิน กรุงเทพมาเอาหมดเลย ภาคอีสานมีแต่กรุงเทพทั้งนั้นมาช่วยลากขึ้น ไม่งั้นมันจมตายละพวกนี้ มีแต่ทางกรุงเทพ ภาคกลางละหลังไหลมาชอกแซกชิกแซก วัดไหนเรายังไม่เคยได้ยินพวกนี้รู้หมดเห็นหมด ไปเที่ยวทอดกฐินหมด ถ้ามไปวัดใดวัดนั้น เอ้ วัดนั้นมีอยู่ยังไงเพราะไม่เคยได้ยิน เขายังรู้เขาไปทอดกฐินชอกแซกชิกแซกไปหมดเลยทุกวัดทุกวา กฐินจุใจก็มี แบบจุใจ จวนเท่าไรก็แบบจุใจเลยเที่ยว เอากันอย่างหนัก วันนี้ก็จะเต็มที่ละวันนี้ เพราะวันนี้ยังมีอยู่ทั้งวัน เต็มที่

ละ วันสุดท้าย มีอยู่เต็มเดือนสำหรับแรมค่ำหนึ่งเดือน ๑๑ เรื่อยมา จนกระทั่งถึงวันเพ็ญเดือน ๑๒ วันนี้เป็นวันสุดท้าย

วัดกรรมฐานวัดไหนก็มีแต่กฐินเต็มวัดเต็มวา วัดป่าบ้านตาดเป็นที่หนึ่ง นอกนั้นก็กระจายไปหมด ในสายวัดป่าบ้านตาดรู้สึกคนจะมาก่อนเพื่อนนะ สายวัดป่าบ้านตาดอยู่ตรงไหน ๆ นี้กฐินก่อนเพื่อนละ กฐินจะมาก่อนเพื่อน ขึ้นวัดป่าบ้านตาดแล้วก็แตกกระจายออกไปเลยในวันเดียวกัน แตกไปหมด วัดนั้น ๆ มีแต่ภาคกลางทั้งนั้นแหละ ภาคอีสานไม่ได้เรื่อง เราจะประชุมกันสักวันหรือยังงั้นะ ประชุมภาคอีสานทั้งภาคไป โจมตีภาคกลางสักหน่อย มาอะไร มาทอดผ้าป่าทอดกฐินนะซิว่าจั้น ให้ทางโน้นเขาหัวเราะเอา เขาไม่เคยได้ยินให้เขาหัวเราะเอาบ้าง ตั้งแต่เกิดมาไม่เคยมีนี่นะ มีแต่ภาคโน้นมาช่วยตลอดเวลา ลากขึ้นเข็นขึ้น หมดภาคอีสานทั้งภาคเลยมีแต่ภาคกลางทั้งนั้นแหละมาหมด มารอบด้านเลย ฟังแต่ว่าภาคอีสาน หมดเลย วัดไหน ๆ มีแต่ภาคกลางทั้งนั้นมาช่วยเหลือ

ศาลา กุฏิ โบสถ์ สง่างามจะเป็นของใครมาจากไหน มาจากภาคกลางทั้งนั้นแหละ ภาคอีสานจะมีเงินสัก ๕ สตางค์หรือ เราพูดจริง ๆ ความจริงเป็นอย่างนั้นจะให้ว่ายังไง มีแต่ภาคกลางแหละมา สร้างโบสถ์หลังหนึ่ง ๆ ยาวได้ ๕ กิโลเมตรเป็นของภาคกลางทั้งนั้นมาช่วย ๆ ของเรานี้ถ้าจะเอาก็ได้สัก ๒๐ ปีแล้วแหละโบสถ์นะ เราไม่มีวาสนาก็ปล่อยให้ผ่านไปเสียก่อน ถ้ามีวาสนาถึงตักดวงใหญ่เลยเอาใหญ่เลย ตอนนี้อย่างไม่มีวาสนารอไว้ก่อน โบสถ์จะหลังใหญ่มากวัดนี้ นี้วิสุคามสีมาก็ปักลงที่ศาลาแล้ว เอนี้เป็นโบสถ์เลย

โบสถ์นี้แต่ครั้งพุทธกาลไม่ได้มีนะ มาอุปโลกน์ทำกันที่หลังนี้ต่างหากนะ อันไหนไม่มีมาตั้งเดิมก็บอกว่าไม่มี สีมามีมาตั้งเดิมตั้งแต่พร้อมพระพุทธเจ้า สีมามีเจ็ดแปดประเภท โบสถ์นี้ไม่มี ในธรรมไม่มี มาเป็นกฎเกณฑ์ของพระวินัยอย่างนี้ไม่มี ก็มาสร้างขึ้นเฉย ๆ ที่นี้ก็เลยกำเร็บเสิบสาน วัดไหนไม่มีโบสถ์วัดนั้นเหมือนไม่ใช่วัดเสียแล้ว นี่ละกิเลสมันเสกสรรปั้นยอ สร้างขึ้นแล้วมีแต่วัตถุเต็มวัดเต็มวา ศีลธรรมที่จะติดกายวาจาใจความประพฤติหน้าที่การงานอันดีงามของพระของเณรในวัดจะไม่มี มีแต่วัตถุไปทับเอา ๆ วัดไหนแม้แต่ชุ้มประตูก็ยังสง่างาม โอ้อโฮ เอาอวดเทวดาเขานั้น เอาตั้งแต่วัตถุมาอวดกัน ความประพฤติไม่ได้เอามาอวดกัน ความประพฤติที่จะทำโลกให้สงบต่างหากเป็นศีลเป็นธรรม นี่ไปที่ไหนมีแต่การก่อการสร้างยุ่งไปหมด ศาสนาเลยกลายเป็นศาสนาวัตถุไป ทั้ง ๆ ที่ศาสนาเป็นนามธรรมล้วน ๆ ก็เลยกลายเป็นวัตถุไปตามกิเลส

เวลามีชีวิตอยู่พากันสร้างเสียนะความดี อย่าพากันประมาทนะ อย่าประมาทพระพุทธเจ้า อย่าอวดดีกว่าพระพุทธเจ้า อย่าเอากิเลสไปแข่งพระพุทธเจ้า มันจะพาให้เรา

จมหมดนั้นแหละ พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาองค์เอก ตรัสรู้ขึ้นมาเพื่อธรรมสอนโลกด้วยความถูกต้องดีงาม ไม่ได้เอาของปลอม ๆ มาสอน สอนของจริง เราอย่าประมาท ให้เคารพพระพุทธเจ้าเท่ากับเคารพตัว เท่ากับรักสงวนตัว ถ้าไม่เคารพตัวเองเอาแต่กิเลส นำหน้ามันจะจุกจุกขาดไปละ แล้วก็จุกจนรก รกไม่มี เข้าใจว่ารกไม่มีเหรอ ทำทายพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ที่ประกาศล้นโลกอยู่ว่า รกมี สวรรค์มี พรหมโลก นิพพานมี บาปมีบุญมี พระพุทธเจ้าประกาศล้นโลกมาได้ก็บ่ก็กลับแล้วเป็นเสียงเดียวกันหมด เราปากเดียวนี้เหรอจะมาค้ำพระพุทธเจ้าว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มี แล้วจะไปจมลง รกคนเดียวเรามีอย่างเหรอ ไม่สมควรอย่างยิ่งนะพวกเรา

หูกี้หูนุชย์ ตามนุชย์ ใจนุชย์ เชื่อมนุชย์เชื่อพระพุทธเจ้าองค์เอกซิ จะไปเชื่อมันอะไรกิเลส กิเลสมันพาคนให้หุนหวกตาบอดไม่ได้พาสร้างความคิดดีแหละ ถ้าเราจะสร้างความคิดอะไรนี้พวกนี้จะต้องไปคิดไปค้ำไปกิดไปขวางไม่ให้ทำ ทำอะไรอันนี้จะต้องเข้าทันที ๆ ดูเอานะหัวใจเจ้าของถ้าว่าเราพูดผิดไป ให้ดู เวลาเราทำอะไร เช่นอย่างเงินทองข้าวของนี้จ่ายสุ่ยสุ่ยจ่ายเท่าไรถึงไหนถึงกัน ไม่มีวิตกวิจารณ์ไม่มีคิดไม่มีอะไรมาคิดค้ำต้านทาน แต่พอเราจะแยกมาทำบุญทำทานนี้มันจะขวางทันทีเลย ดูเอานะดูหัวใจเจ้าของผิดไหมหลวงตาพูดถ้าว่าเราจะเอาออกไปทำบุญ

คือการทำบุญให้ทานนี้ มันเป็นกำลังของด้านธรรมะที่จะจุดลากคนผู้ทำบุญให้ทานนั้นออกจากเงื่อมมือของมัน เพราะฉะนั้นมันถึงกิดถึงขวางไม่ให้ทำ พอทำไปแล้วพวกนี้จะออกจากอำนาจของมันมันไม่ยอมให้ทำ มันจึงกิดจึงขวาง เพราะฉะนั้นคนทำบุญให้ทานรักษาศีลภาวนาจึงทำยาก ๆ เพราะกิเลสพาให้ยากต่างหาก ธรรมท่านไม่ได้พาให้ยากนะ กิเลสพาให้ยาก กิเลสกิดขวาง ธรรมท่านไม่ได้กิดขวาง เป็นเรื่องของกิเลสทั้งมวล แต่เราไม่เห็นไม่รู้เรายอมให้มันจุกจุกเอาเรื่อย ๆ ทีนี้เวลาเราทำไป ๆ กำลังของธรรมก็มี ก็ค่อยเบิกกว้างออก ๆ สิ่งเหล่านี้ที่กิดขวางก็ค่อยน้อยลง ๆ สุดท้ายไม่มีเท่าไรจะเอาให้หมด

นั่นเวลากิเลสหมดจากหัวใจแล้วมีเท่าไรเอาให้หมด แต่เวลากิเลสมีในหัวใจมีเท่าไรเก็บไว้หมด ต่างกันอย่างนั้นนะ อย่างพวกเศรษฐีมหาทุกตะเข้ญใจแหละพวกนี้เศรษฐีขึ้นเหนียว พวกนี้พวกทุกตะเข้ญใจ ตายแล้วไม่มีที่พึ่งคือพวกเศรษฐีตระหนี่ พวกนี้แน่ ๆ ไม่ผิดชี้ไว้เลย ตายแล้วไม่มีที่เกาะ เงินทองข้าวของเต็มบ้านเต็มเมืองก็มีแต่ให้ลูกหลานแย่งกันเท่านั้นเองมีเรื่องอะไร ทะเลาะกันเรื่องมรดกของพ่อของแม่ เวลาตายแล้วจะแยกสันปันส่วนให้ลูกคนนั้นหลานคนนี้ อันนี้แบ่งให้กินให้ทานไปอย่างนั้นไม่ทำซิ มีแต่กวาดต้อนเข้ามา ๆ เวลาตายแล้วลูกแย่งกันกัดกันเหมือนหมา เป็นของดีแล้วเหรอ ถูกหรือไม่ถูกพิจารณาซิที่พูดนี้ เป็นอย่างนั้นจริง ๆ

เรื่องกิเลสมันเป็นของเล่นเมื่อไร คิดดูซิที่เคยเล่าให้ฟังอย่าง พระติสสะ จีวรผืนเดียวก็ยังถือว่ามียาจำราคาแพงกว่าสวรรค์ พรหมโลก พระองค์นี้เป็นห่วงเป็นหวงอยู่ในจีวรผืนนั้นยังไม่ได้ครอง จะตายเจ้าของยังไม่ได้ครองจีวร พอดีตายก็ไปเป็นเส้นเกาะอยู่จีวร แทนที่จะไปเกาะสวรรค์นิพพานไม่ไปนะ เพราะท่านพร้อมแล้วที่จะไปสวรรค์ได้ แต่ท่านไม่ได้สนใจกับสวรรค์ยิ่งกว่าจีวรผืนนี้ เลยมาเกาะอยู่จีวรผืนนี้เสีย ๗ วัน

พระพุทธเจ้าเสด็จมาทันทีเลย บอกผ้าผืนนี้ห้ามไม่ให้ใครแตะต้อง พระติสสะตายแล้วแทนที่จะไปสวรรค์นิพพาน แทนที่จะเห็นสวรรค์นิพพานเป็นของดีของดีสู้จีวรผืนนี้ไม่ได้แล้ว ตายแล้วจึงมาเกาะอยู่ที่จีวร เวลานี้เป็นเส้นอยู่ที่จีวรนี้ ใครอย่าไปแตะนะพระติสสะจะโกรธแล้วจะตกนรก ห้ามไม่ให้พระแตะ ตกไว้อย่างไรให้ตกไว้อย่างนั้นเลยห้ามไม่ให้ใครไปแตะ ฟังซิ ถ้าไปจับนี้ไม่ได้นะพระติสสะหวง เส้นตัวนั้นหวง ท่านจึงห้ามไม่ให้แตะเลย ทั้งไว้นั้นแหละ จนกระทั่ง ๗ วันเส้นตัวนั้นก็ตาย พระพุทธเจ้าจึงมารับสั่ง เอ้าที่นี้แจกกันได้แล้ว พระติสสะไปสวรรค์แล้ว นั่นเห็นไหมเอาสวรรค์ไว้ที่สองทีเดียว จีวรเก่งกว่าสวรรค์อีก นั่นเก่งไหมกิเลส

เราพูดถึงเรื่องกิเลสมันเก่งไหม มันเอาข้างทั้งตัวมาแลกแมวได้สบายเลย ข้างตัวหนึ่งราคาเท่าไร แมวตัวหนึ่งราคาเท่าไร มันเอาข้างมาแลกแมวอย่างสบายเลย นี่เอาสวรรค์นิพพานมาแลกผ้าจีวรผืนหนึ่งอย่างสบายเลย กิเลสเก่งไหมพากันพิจารณาซิ นี่แหละอำนาจของกิเลสมันปิดบังขนาดว่าสวรรค์ชั้นฟ้าที่ควรจะได้เป็นเวลานานเท่าไร อันนี้จะอยู่เพียง ๗ วันเท่านั้น ยังมายอมอยู่ ๗ วันจนได้ไม่ไปอยู่ที่นาน ๆ เก่งไหมกิเลส นี่ละมันงั้นไม่ได้ครองโลก กิเลสไม่เก่งครองโลกไม่ได้ ต้องเก่งทุกอย่างขึ้นถ้าชื่อว่ากิเลสแล้ว

เราที่ตายไปแล้วจะมาเป็นเส้นเฝ้าพวกญาติพวกโยมพวกนี้ พวกหูหนวกตาบอดนี่ เรายังจะกลายเป็นเส้นเฝ้าอยู่นี้แหละ กลัวพวกนี้จะไปตกนรก แล้วก็ไปตกเสียด้วยนะมันยังจะฝืนอยู่ เหมือนเส้นตัวนั้นฝืนใส่จีวรนี้แหละ มันจะไม่สนใจกับสวรรค์นิพพาน สวรรค์นิพพานบอกประกาศบ้าง ๆ ไม่ไปมันจะลงนรก ตายแล้วก็กลายเป็นเส้นเหลือเกินหลงตาบว เส้นแบบนี้เราไม่อยากเป็น เส้นแบบเฝ้าประชาชน มันหลายคนต่อหลายคนคนหนึ่งมันจะลากเรา ๆ สุดท้ายก็ลากเราลงนรกด้วยซิ เราไม่อยากไปนี่นะ

ไปอะไรนรกเคยตกมาก็กัปกี่กัลป์แล้วก็ครั้งที่หนไม่นับจนเข็ดจนหลาบ ตกนรกหมกไหม้ทุกอย่างพอมดอยู่ในคนคนเดียวนี้พอมดแล้ว จึงเข็ดจึงหลาบ ไม่เอาแล้วที่นี้บอกตรง ๆ เลย บอกไม่เอาแล้วที่นี้ เลิกกันเถอะ จะว่าเลิกกันเสียทีก็ไม่ถูก เลิกกันเถอะว่าอย่างนั้นเหมาะดี เลิกกันเสียทีเดี่ยวจะกลับมาอีก บอกว่าเลิกกันเถอะไม่ต้องมา

อีก สมชื่อว่าเซ็ดว่าหลาบ เอาให้มันพอซิ ให้มันรู้ในหัวใจเต็มในหัวใจแล้วจะไม่สงสัย
พูดได้อย่างเต็มปากเลย พระพุทธเจ้าแสดงธรรมแก่โลกอย่างเต็มปาก ทุกสิ่งทุกอย่างที่
แสดงมานี้ออกมาอย่างเต็มปากเต็มพระโอษฐ์ไม่มีสะทกสะท้าน เพราะรู้จริงเห็นจริง
ประจักษ์อยู่ในหัวใจหมดแล้ว อะไรจะเป็นผู้รับทราบยิ่งกว่าใจ ใจรับทราบหมดแล้ว ใจ
พอก็รู้ว่าพอ

เอาละที่นี้ให้พร